

hvorom Lovforslaget dreier sig, at det var min Bestemmelse ikke idag at tage Ordet; thi den Ansøelse, jeg tidligere har udtalt, har jeg ikke i nogen Henseende forandret; men jeg bragtes til at begjære Ordet ved den Ytring af den ærede Forslagsstiller, at den Afgang, som Circulairret giver til at blive bekendt med Erklæringerne, forsaavidt der ikke i det enkelte Tilfælde findes afgjørende Grunde derimod, skulde, naar den Vedkommende henvendte sig i Ministeriet derom, kun være bleven givet paa en saadan Maade, at det maatte affrække Folk fra at benytte denne Afgang. Hvorvidt den ærede Forslagsstiller har gjort denne Erfaring, eller det er ham meddeelt, at Tilfælde af en saadan Beskaffenhed ere mødt i det ene eller andet Ministerium, skal jeg naturligviis ikke indlade mig paa at bedømme, men saameget synes mig dog klart, at forsaavidt man holder sig til det, En har fortalt om, hvad der er steet, og til de skadelige Følger, som det kan have, naar en saadan Fortælling gaaer videre, saa hviler alt dette paa den Forudsætning, at det virkelig skulde være Tilfældet, at der i vedkommende ministerielle Contoir var viist en saadan Uvillie. Jeg kan imidlertid erklære — og jeg gjør det med Sikkerhed — at i de 4 Aar, hvori Circulairret, medens jeg var Minister, har været i Virksomhed, har der ikke under Justitsministeriet været viist nogen saadan Uvillie, og der er sikkert heller ikke Grund til at antage, at den skulde være bleven viist under noget andet Ministerium. Jeg tør sige dette med Sikkerhed, thi naar en saadan Erklæring begjæredes meddeelt, bragte Hensyn til Indholdet af selve Circulairret den paagjældende underordnede Embedsmand til at henvende sig til Ministeren, hvilket selvfølgelig skete, hvorefter han, naar han havde faaet Ministerens Bestemmelse, blot havde dermed at vende tilbage til Contoiret. Den Maade, hvorpaa man saaledes har forholdt sig, giver ikke mindste Grund til at troe, at der skulde have fundet saadanne Vanstueligheder Sted. Naar man forøvrigt vil sige, at der ikke kan udvilles sig Ulemper af denne Sag, vil jeg dog henvise til selve Indholdet af den Betænkning, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) omtalte. Jeg erindrer, at det i denne Betænkning netop hedder, at nogle

Medlemmer af Udvalget — jeg antager, det er dem, den ærede Rigsdagsmand nævnte — ingenlunde mislignende Betydningen af de Betæneligheder, som fra et principielt Standpunkt frembyde sig mod at ophøje det Forslag, som dengang forelaa, til Lov, og man har altsaa kun givet efter for det almindelige Duffe i denne Retning. Jeg troer dog, at det, uden at man just skal faste stærke Bestybluinger for bureaukratiske Ansøelser over paa Administrationen, hører den til at sørge for, at de praktiske Ulemper ikke udvilles sig saaledes, at man bagefter maa sige, at det var ønskeligt, man ikke havde faaet Loven. Jeg troer, at de ville udvilles sig af den, medens den Afgang, der efter Circulairret af 1ste Juni 1860 er aabnet, maa ansees for at være tilstrækkelig, naaget det i enkelte Tilfælde vil kunne lægge Hindringer iveien for den Paagjældende i at faae Erklæringen. Jeg har allerede i en tidligere Session, i 1862, fremhævet — og det var det, den ærede Forslagsstiller ogsaa syntes at tage sig til Indtægt — at der havde været Tilfælde, hvor man maatte indskrænke sig til at meddele en Extract; men der var tilstrækkelige Grunde for mig til ikke nærmere at udvilde, hvilke de Hensyn vare, som bevirkede, at jeg kun vilde samtykke deri, og jeg holder mig overbevist om, at det høitæredede Folkethings Medlemmer ville erkende, at naar en samvittighedsfuld Mand, naaget den Afgang, han selv har bidraget til at aabne for, at man kan komme i Besiddelse af Erklæringer, i enkelte Tilfælde bestemmer sig til kun at meddele en Extract, saa er det, fordi der har været Grunde, som han ikke har kunnet bortvise, og som han ikke engang har fundet sig foranlediget til at fremdrage her i Thinget, naaget han maatte have den Overbeviisning, at det fuldkommen vilde retfærdiggjøre hans Fremgangsmaade.

Rettelser.

- Sp. 498, Lin. 8 f. n.: „24de Februar“ læs: „24de August“
 — 528. De fire nederste Linier: „Barberg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning. — Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning“ udgaae.